

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Valentina Bradu și procurorul în Procuratura pentru combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Corneliu Popescu și de către avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate SRL „UNICAFE”, SRL „Aldora Art”, SRL „Edera Trio”, SRL „Pro Fortes”, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

***Cocîrlă Iurii XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.***

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.08.2016 până la 19.02.2019;

Instanța de apel de la 19.03.2019 până la 06.11.2019;

Instanța de recurs de la 12.02.2020 până la 07.07.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2019, inculpatul Iurii Cocîrlă a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce țin de administrarea și păstrarea bunurilor străine pe un termen de 2 ani.

S-a respins acțiunea civilă înaintată de avocatul Radion Tocan în numele părților civile SRL „UNICAFE”, SRL „Edera Trio”, SRL „Pro Fortes”.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Iurii Cocîrlă deținând funcția de ofițer urmărire penală al serviciului urmărire penală în cauze excepționale din cadrul Secției coordonare a activității de urmărire penală a Direcției de poliție Chișinău a IGP a MAI, a săvârșit cu vinovăție, delapidarea averii străine adică

însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului, în următoarele circumstanțe:

Deținând funcția de ofițer urmărire penală al serviciului urmărire penală în cauze excepționale din cadrul Secției coordonare a activității de urmărire penală a Direcției de poliție Chișinău, deținând gradul special de locotenent de poliție, fiind conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, efectuând urmărirea penală în cauza penală nr. 2014010632, pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) Cod penal, la 29.09.2014 a efectuat acțiunea de urmărire penală de percheziție în biroul SRL „Aldora Art”, situat în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr.100, unde își desfășurau activitatea agenții economici SC „Unicafe” SRL, SC „Edera Trio” SRL și „Pro Fortes”, depistând și ridicând în cadrul acțiunii de urmărire penală documente contabile, blocuri de sistem și mijloace bănești.

La 12 noiembrie 2014, ofițerul de urmărire penală al serviciului urmărire penală în cauze excepționale din cadrul Secției coordonare a activității de urmărire penală a Direcției de poliție Chișinău, Iurii Cocîrlă la cererea scrisă a agentului economic a restituit reprezentantului SC „Pro Fortes” SRL Mihail Buruiană 3 blocuri de sistem cu excepția purtătorul de informație de tip „HDD” cu seria și nr. XXXXXX.

Ulterior, la 05 februarie 2015, ofițerul de urmărire penală al serviciului urmărire penală în cauze excepționale din cadrul Secției coordonare a activității de urmărire penală a Direcției de poliție Chișinău, Iurii Cocîrlă a restituit reprezentantului SC „Unicafe” SRL, Tatiana Tichem, suma de 43 272 lei, reprezentantului SC „Edera Trio” SRL, Dumitru Camerzan, suma de 59 610 lei, și respectiv reprezentantului SC „Pro Fortes” SRL, Mihail Buruiană purtătorul de informație de tip „HDD” cu seria și nr. XXXXXX, care anterior au fost ridicați în rezultatul perchezițiilor efectuate în cadrul aceleiași cauze penale.

Tot la aceeași dată, ofițerul de urmărire penală al serviciului urmărire penală în cauze excepționale din cadrul Secției coordonare a activității de urmărire penală a Direcției de poliție Chișinău, Iurii Cocîrlă, a emis ordonanțe de ridicare și a întocmit procesele-verbale de ridicare în baza cărora a ridicat mijloacele financiare restituite anterior reprezentanților agenților economici SC „Unicafe” SRL și SC „Edera Trio” SRL, în sumă de 43 272 lei și respectiv 59 610 lei, precum și purtătorul de informație de tip „HDD” cu seria și nr. XXXXX, de la reprezentantului SC „Pro Fortes” SRL, Mihail Buruian.

Ulterior, Iurii Cocîrlă având scopul însușirii mijloacelor financiare și obiectelor sus indicate, care i-au fost încredințate în administrare în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare, expuse mai sus, întocmite de el însuși, adică i-au fost încredințate în

baza unui titlu, precum și conform exercițiului funcției, folosindu-se de situația sa de serviciu, deși conform prevederilor art. 159 alin. (4) Cod de procedură penală, era obligat ca, imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, cardurile, alte instrumente de plată, valorile mobiliare, obligațiile, recunoscute drept corpuri delictive, să le transmită spre păstrare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat conform procedurii stabilite, acesta nu a transmis mijloacele financiare spre păstrare conform prevederilor legale, dar le-a lăsat spre păstrare în biroul de serviciu, situat în mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 6.

Continuându-și acțiunile sale criminale, îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, care îi erau încredințate spre administrare în baza titlului expus mai sus și în scopul de a stabili apartenența mijloacelor financiare la comiterea infracțiunii cercetate sau alte scopuri legale în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza gestionată, folosindu-se de situația de serviciu de ofițer de urmărire penală, în perioada 05 februarie 2015 - 16 mai 2015, Iurii Cocîrlă a însușit, dispus și folosit ilegal mijloacele financiare care nu îi aparțineau, adică cele ridicate de la SC „Unicafe” SRL și SC „Edera Trio” SRL în sumă totală de 84 120 lei și purtătorul de informație de tip „HDD” cu seria și nr. XXXXX ridicat de la SC „Pro Fortes” SRL în valoare de 1 040 lei, în scopuri personale, astfel a produs persoanelor juridice menționate daune considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Iurii Cocîrlă să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce țin de administrarea și păstrarea bunurilor străine pe un termen de 5 ani. Acțiunea civilă înaintată de SC „Unicafe” SRL, SC „Edera Trio” SRL, SRL „Pro Fortes” să fie admisă integral.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă și nu este în corespundere cu circumstanțele cauzei, iar acțiunea civilă susținută și de către acuzare a fost respinsă fără o motivare clară.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate SRL „Unicafe”, SRL „Aldora Art”, SRL „Edera Trio”, SRL „Pro Fortes” prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a încasa de la partea civilmente responsabilă Inspectoratul General al Poliției al Ministerul Afacerilor

Interne suma prejudiciului material în valoare de 84 120 lei în beneficiul SC „Edera Trio” SRL, SC „Unicafe” SRL și suma de 1040 lei în beneficiul SRL „Pro Fortes”.

În motivarea cerințelor sale invocat că, s-a constatat cu certitudine în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești faptul că inculpatul a comis infracțiunea, fiind în exercițiul funcțiunii, adică sumele bănești și bunurile au fost ridicate de la SRL „Edera Trio” și SRL „Unicafe” și SRL „Pro Fortes” de către reprezentantul organului de urmărire penală Iurii Cocîrlă, care a fost în acel moment angajat al Inspectoratului General al Poliției. Bunurile și banii s-au aflat în custodia IGP, care avea obligația de a păstra integritatea și securitatea bunurilor.

Instanța de judecată a admis capătul de cerere privind atragerea în proces a Inspectoratului General al Poliției în calitate de parte civilmente responsabilă și a citat Inspectoratul General al Poliției pentru a se expune pe marginea acțiunii civile, însă, instanța de judecată a respins acțiunea civilă, prin sentință motivând că angajatorul (Inspectoratul General al Poliției) nu poate fi responsabil pentru acțiunile angajaților săi (Iurii Cocîrlă), lucru absurd în principiu.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ion Vîzdoga în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat și fapta imputată nu constituie o infracțiune.

În motivarea cerințelor sale a invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond și a menționat că în timpul când a avut loc percheziția din biroul de serviciu nu a fost găsite mijloace bănești, biroul fiind sigilat, însă ulterior în cadrul examinării biroului de către comisia formată prima dată se găsesc o parte din banii de pe dosar, și apoi a doua oară se găsesc și cealaltă parte din sumă.

De asemenea, apărătorul a relatat că, acuizarea deși a exclus semnul calificativ proporții deosebit de mari, din motivul modificării legislației penale (art.126 Cod penal) acesta i-a înaintat o nouă învinuire cu un nou semn calificativ care de fapt a lipsit în prima acuzare, și anume, cauzarea daunelor considerabile, în acest sens s-a constatat o nouă învinuire care de fapt îi înrăutățește situația inculpatului.

Cu referire la semnul calificativ „daune considerabile”, de fapt el și stă la baza diferențierii delapidării ca infracțiune sau contravenție. În cazul lipsei acestui element obligatoriu al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, s-a constatat doar o contravenție și nicidecum o infracțiune.

Cu referire la prejudiciu cauzat, apărarea a subliniat că, de fapt mijloacele financiare ridicate pe un dosar penal nu se afla în administrarea ofițerului de urmărire penală, acești bani se afla la păstrare, dar nicidecum în administrare.

În speță, partea apărării a susținut lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului precum și lipsa faptului infracțiunii de delapidare a averii străine.

3.3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acesta să fie achitat, din motivul lipsei componentei de infracțiune.

În motivare celor solicitate a indicat că, acesta nu se face vinovat de cele imputate, iar probele administrate în respectiva cauză penală nu demonstrează vinovăția sa.

În rest, inculpatul indică aceleași argumente ca și avocatul care l-a reprezentat în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, cererea de apel declarată de către procuror, dar și cererea de apel declarată de către avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate au fost respinse ca fiind nefondate, iar cererile de apel declarate de către avocatul Ion Vîzdogă în numele inculpatului și ultimul au fost admise, casată total sentința și pronunțată o hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurii Cocîrlă a fost achitat de sub învinuirea înaintată din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

4.1. În motivare soluției pronunțate, instanța de apel a conchis că, soluția instanței de fond este una neîntemeiată și urmează a fi casată integral.

Astfel, cu referire la apelurile declarate de avocatul Ion Vîzdogă în numele inculpatului Iurii Cocîrlă și de inculpat împotriva sentinței, instanța de apel a conchis că acestea urmează a fi admise, or, sentința de condamnare a inculpatului are la bază doar declarațiile lui Oleg Naboca pe care le-a apreciat drept nefondate, alte probe care ar confirma vinovăția inculpatului nu există.

Așadar, instanța de apel a indicat că, prima instanță eronat a interpretat circumstanțele cauzei și nu a luat în considerare declarațiile inculpatului care sunt în coroborare cu toate celelalte probe administrate în respectiva cauză penală și care susține nevinovăția acestuia.

Instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii, după cum urmează: declarațiile martorilor Tatiana Tichem (f.d. 181-182, vol. II), Dumitru Camerzan (f.d. 183-185, vol. II), Galina Smochină (f.d. 186-188, vol. II), Tatiana Iachim (f.d. 189-190, vol. II), Igor Harghel (f.d. 191-196, vol. II), Dumitru Căpățînă (f.d. 199-202, vol. II), Oleg Naboca (f.d. 197-198, vol. II); declarațiile reprezentantului Inspectoratului General de Poliție, Meleca Denis (f.d. 203, vol. II); procesul-verbal de examinare din 12 iulie 2016, a materialelor cauzei penale nr. 2014010632 (f.d. 111-171); procesul-verbal de

examinare din 26 iulie 2016, a materialelor remise prin scrisoarea nr. 3500up din 09 noiembrie 2015 (f.d. 190-200).

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale inculpatului instanța de fond analizând în cumul probele cercetate în ședința de judecată cu cele anexate la materialele cauzei, a stabilit că, acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal - *delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile, săvârșită cu folosirea situației de serviciu*. Însă, instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a conchis că inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal urmează a fi achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii „delapidarea averii străine” reglementată la art. 191 Cod penal, instanța de apel a subliniat că obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter multiplu: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la executarea corectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate. Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: 1) au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor; 2) sunt încredințate de către o altă persoană în administrarea făptuitorului. Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. În cazul infracțiunii „delapidarea averii străine” fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere. Infracțiunea „delapidarea averii străine” este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia la propria sa dorință. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă în primul rând în vinovăție sub formă de intenție directă. În afară de aceasta, la calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și care are calitatea specială de administrator.

Astfel, instanța de apel ținând cont de cele menționate mai sus, a indicat că prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 03 aprilie 2014 semnată de ofițerul de urmărire penală al SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău Cocîrlă Iurii și de Șeful al SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău Dinu Vasiloii, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza semnelor componentii de infracțiune prevăzute de lit. b) alin. (2) art. 244 Cod penal, pe faptul evaziunii fiscale prin introducerea în documentele contabile, fiscale a datelor, vădit denaturate privind veniturile și cheltuielile întreprinderii, săvârșită în proporții deosebit de mari în privința SRL „Aldora Art”. Conform procesului-verbal de percheziție din 29.09.2014 întocmit de locotenentul de poliție Iurii Cocîrlă se atestă că în biroul SRL „Aldora Art” - str. 31 August 100 a fost efectuată acțiunea procesuală de percheziție fiind ridicate următoarele bunuri: cutie în care se afla acte contabile a SRL „Aldora Art”, 4 (patru) blocuri de sistem computer, cutie în care se află mijloace financiar 40 328 lei, cutie în care se află mijloace financiare 43 272 lei, sacoșă în care se află mijloace financiare în sumă de 19 282 lei. Prin procesul-verbal de percheziție din 30.10.2014 întocmit de locotenentul de poliție Iuri Cocîrlă se atestă că a fost efectuată acțiunea procesuală de percheziție în privința contabilului Dumitru Camerzan, prin care au fost predate benevol o sacoșă în care se află benzile aparatelor de casă și control a SRL „Edera Trio” și SRL „Unicafe”.

Prin cererea directorului SRL „Edera Trio” adresată locotenentului de poliție Iurii Cocîrlă înregistrată la 31.10.2014 a solicitat restituirea mijloacelor bănești în sumă de 40 328 lei, ridicate pe data de 29.09.2014 în urma percheziției efectuate pe adresa str. 13 august 1989, 100, din motiv că au fost ridicate fără temei legal și nu aveau nici o legătură cu cauza penală pornită la data de 03.04.2014. Prin cererea directorului SRL „Pro Fortes” adresată locotenentului de poliție Iurii Cocîrlă înregistrată la 31.10.2014 a solicitat restituirea a 4 blocuri de sistem care aparțin societății SRL „Pro Fortes” ridicate la data de 29.09.2014 în urma percheziției efectuate pe adresa str. 31 August 1989, 100, din motiv că au fost ridicate fără temei legal și nu aveau nici o legătură cu cauza penală pornită la data de 03.04.2014. Prin cererea directorului SRL „Unicafe” adresată locotenentului de poliție Iurii Cocîrlă înregistrată la 31.10.2014 s-a solicitat restituirea a mijloacelor bănești în sumă de 43 272 lei, care aparțin SRL „Unicafe” ridicate în urma percheziției efectuate pe adresa str. 31 August 1989, 100, din motiv că au fost ridicate fără temei legal și nu aveau nici o legătură cu cauza penală pornită la data de 03.04.2014. Prin cererea directorului SRL „Edera Trio” adresată locotenentului de poliție Iurii Cocîrlă înregistrată la 12.11.2014 s-a solicitat restituirea mijloacelor bănești în sumă de 19 282 lei, ridicate pe data de 29.09.2014 în urma percheziției efectuate pe adresa str. 31 August 1989, 100, din motiv că au fost ridicate fără temei legal și nu aveau nici o legătură cu cauza penală pornită la data de 03.04.2014.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2015, s-a admis recursul administratorului SRL „Aldora Art”, a casat încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.09.2014 privind autorizarea efectuării percheziției în sediul Direcției Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău, situat pe str. 31 August 1989, 100, mun. Chișinău. S-a respins demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției în sediul Direcției Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău, situat pe str. 31 August 1989, 100, mun. Chișinău ca neîntemeiat. Prin ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 întocmită de ofițerul de urmărire penală Iurii Cocîrlă s-a dispus ridicarea de la SRL „Unicafe” a mijloacelor financiare în sumă de 43 272 lei. Ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 conține rezoluția Șefului SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău Dinu Vasiloii „D-ul I. Cocîrlă asigurați păstrarea mijloacelor financiare conform legislației 05.02.2015”. Prin procesul-verbal de ridicare din 05.02.2015 întocmit de locotenentul de poliție Iurii Cocîrlă se atestă că în cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate mijloace financiare în sumă de 43272 lei de la SRL „Unicafe”. Prin ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 întocmită de ofițerul de urmărire penală Iurii Cocîrlă s-a dispus ridicarea de la SRL „Pro Fortes” a Hard- Discului de model „Samsung”. Ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 conține rezoluția Șefului SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău Dinu Vasiloii „D-ul I. Cocîrlă asigurați păstrarea bunurilor ridicate conform legislației 05.02.2015”. Prin procesul-verbal de ridicare din 05.02.2015 întocmit de locotenentul de poliție Iurii Cocîrlă se atestă că în cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate - Hard-Discul de model „Samsung”. Prin ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 întocmită de ofițerul de urmărire penală Iurii Cocîrlă s-a dispus ridicarea de la SRL „Edera Trio” a mijloacelor financiare în sumă de 59 610 lei. Ordonanța de ridicare de 05 februarie 2015 conține rezoluția Șefului SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău Dinu Vasiloii „D-ul Iurii Cocîrlă dispuneți păstrarea bunurilor ridicate conform legislației 05.02.2015”. Prin procesul-verbal de ridicare din 05.02.2015 întocmit de locotenentul de poliție Iurii Cocîrlă se atestă că în cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate - mijloace financiare în sumă de 59 610 lei. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2015 s-a admis recursul declarat de către reprezentanții SRL „Unicafe”, SRL „Aldora”, SRL „Edera Trio” și SRL „Pro Fortes” împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 mai 2015, s-a casat încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 mai 2015, s-a anulat ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Corneliu Pleșca emisă la 13 februarie 2015 privind respingerea în cauza penală nr. 2011010632 a plângerii reprezentanților SRL „Unicafe”, SRL „Aldora Art”, SRL „Edera Trio” și SRL „Pro Fortes” vizând excluderea probelor din cauza penală și declararea nulității acțiunilor procesuale și s-a remis cauza în adresa Procuraturii mun. Chișinău pentru lichidarea neajunsurilor și efectuarea

urmăririi penale suplimentare. Prin cererea directorului SRL „Unicafe” înregistrată la 27.10.2015 s-a solicitat returnarea mijloacelor bănești ridicate în urma percheziției efectuate de către inspectorii SCAUP a DP mun. Chișinău. Prin cererea directorului SRL „Edera trio” înregistrată la 27.10.2015 s-a solicitat returnarea mijloacelor bănești ridicate în urma percheziției efectuate de către inspectorii SCAUP a DP mun. Chișinău. Prin dispoziția nr. 88 din 21 mai 2015 privind formarea comisiei de deschidere a biroului de serviciu a OUP Iurii Cocîrlă, drept scop ridicarea cauzelor penale aflate în gestiune, pentru transmiterea altor OUP în legătură cu arestarea ultimului s-a dispus: A forma comisia în componența șef adjunct SCAUP DP mun. Chișinău - D. Vasiloii, ofițer de urmărire penală a SCAUP DP mun. Chișinău - G. Smochină, V. Bejenari și inspectorului inferior al Secretariatului al DP mun. Chișinău, Natalia Iachim cu scopul deschidere a biroului de serviciu a OUP Iurii Cocîrlă, drept scop ridicarea cauzelor penale aflate în gestiune, pentru transmiterea altor OUP în legătură cu arestarea ultimului. Prin actul întocmit în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 în scop de ridicare a cauzelor penale din gestiunea OUP Iurii Cocîrlă pentru transmiterea altor OUP din 21.05.2015 ora 10:35 (în componența Șefului adjunct al SCAUP a DP mun. Chișinău - Dinu Vasiloii, OSUP al SCE al SCAUP a DP mun. Chișinău - Galina Smochină, OSUP al SCE al SCAUP a DP mun. Chișinău - Victor Bejenari; Inspector inferior a Secretariatului DP mun. Chișinău se atestă că din safeul și de pe masa situată în biroul nominalizat, membrii comisiei au depistat și ridicat: 23 cauze penale; materiale parvenite prin cancelaria Direcției de Poliție, mun. Chișinău; valută națională în sumă de 12 434 lei. După ridicarea cauzelor penale, materialelor și valutei naționale, biroul a fost încuiat și sigilat. Prin actul întocmit în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 în scop de ridicare a documentelor și alte materiale din gestiunea OUP Iurii Cocîrlă pentru transmiterea OUP al SUPCE din 10.06.2015, ora 11:00 (în componența Șefului adjunct al SCAUP a DP mun. Chișinău - Dinu Vasiloii, OSUP al SCE al SCAUP a DP mun. Chișinău - Galina Smochină, OSUP al SCE al SCAUP a DP mun. Chișinău - Victor Bejenari; Inspector inferior a Secretariatului DP mun. Chișinău) se atestă că în Biroul de serviciu a OUP al SUPCE al SCAUP a DP mun. Chișinău, care a fost desigilat și descuiat în prezența membrilor comisiei, din safeul și de pe masa situată în biroul nominalizat, membrii comisiei au depistat și ridicat: materiale parvenite prin cancelaria Direcției de poliție mun. Chișinău; într-o cutie din carton se găsește valută națională în sumă totală de 6328 lei, la fel se găsește o porțiune de foaie pe care este scrisă a apartenenței mijloacelor financiare „Edera Trio” SRL; pașaportul eliberat cet. Stanislav Cember. După ridicarea materialelor și valutei naționale, biroul a fost încuiat și sigilat.

Astfel, instanța de apel a menționat că din materialele cauzei penale, și anume din actele care denotă acțiunile întreprinse de inculpatul Iurii Cocîrlă, în calitate de

ofițer de urmărire penală al SUPCE a SCAUP a DP mun. Chișinău, locotenent de poliție pe marginea cauzei penale intentate în baza semnelor componenții de infracțiune prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, se atestă că inculpatul a ridicat în cadrul acțiunilor procesuale de percheziție și de ridicare a obiectelor de la SRL „Aldora Art” a 4 blocuri de sistem de computer, cutie în care se aflau mijloace financiare în sumă de 40 328 lei, cutie în care se aflau mijloace financiare în sumă de 43 272 lei, sacoșă în care se aflau mijloace financiare în sumă de 19 282 lei. Ulterior, ca urmare a faptului că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014 s-a admis recursul administratorului SRL „Aldora Art” și a fost casată încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.09.2014 privind autorizarea efectuării percheziției, au fost restituite lui SRL „Aldora Art” actele și a mijloacele bănești care au fost ridicate la data de 29.09.2014, 30.10.2014.

Totodată, instanța de apel a stabilit în baza ordonanțelor de ridicare și a proceselor-verbale de ridicare din 05 februarie 2015 întocmite de Iurii Cocîrlă faptul că, au fost ridicate de la SRL „Unicafe” mijloacele financiare în sumă de 43 272 lei, de la SRL „Pro Fortes” a hard-discului de model „Samsung”, de la SRL „Edera Trio” mijloace financiare în sumă de 59 610 lei.

Instanța de apel a apreciat că consecutivitatea datelor expuse supra coroborează cu declarațiile inculpatului, care a indicat că în cadrul percheziției au fost ridicate patru blocuri de sistem, aproximativ 100 000 lei, fără careva acte de proveniență și actele de proveniență ale lui SRL „Aldora Art”, iar ca urmare a faptului că încheierile privind efectuarea perchezițiilor au fost anulate de către Curtea de Apel Chișinău au fost nevoiți să înapoieze bunurile ridicate. Ulterior, a primit indicații de la șeful Dinu Vasilo, concomitent și șeful grupului pe acea cauză penală, precum că nu era nevoie în continuare să ridice trei harduri și banii ridicați, care nu reprezentau interes pentru cauza penală. A primit indicații că hardurile poate să le înapoieze, dar mijloacele financiare să le ridice.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că, faptele descrise supra se confirmă și prin declarațiile martorului Dumitru Camerzan - contabil-șef la SRL „Unicafe”, care a declarat instanței de judecată că în toamna anului 2014, inspectorul Iurii Cocîrlă, cu alți inspectori s-au prezentat la SRL „Unicafe” de unde au fost ridicate acte contabile și banii în sumă de 43 272 lei. La începutul anului 2015 a fost invitată la poliție pentru a ridica documentele și banii, iar a doua oară i-au fost ridicate atât actele, cât și mijloacele bănești.

La fel, instanța de apel a conchis că faptele descrise supra se confirmă și prin declarațiile martorului Dumitru Camerzan, din conținutul cărora rezultă că la sfârșitul lunii septembrie se afla la oficiul SRL „Pro Fortes” unde s-au apropiat ofițerii de

urmărire penală, i-a fost prezentată încheierea și ordonanța de percheziție, iar ca rezultat i-au fost ridicate documentele contabile și tehnica (unitățile de calculator). La data de 05 februarie 2015 a fost chemat pentru a-i restitui actele, a primit actele și tot atunci au fost ridicate prin altă ordonanță. Mai târziu, în urma deciziei Curții de Apel Chișinău a fost invitat de către ofițerii de urmărire penală, unde i-au returnat actele, fără mijloacele bănești și un hard-disc. În procesul-verbal a menționat că nu au fost întorși banii în sumă de 59 610 lei.

În continuare, instanța de apel a reținut că, inculpatul Iurii Cocîrlă din 16 mai 2015 s-a aflat în stare de arest, în custodia statului.

Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 mai 2015, s-a admis demersul procurorului și s-a autorizat efectuarea percheziției în biroul de serviciu al lui Iurii Cocîrlă în scopul depistării și ridicării sistemelor informaționale de lucru, calculatoarelor, aparatelor de casă și control, suporturilor de memorie care conțin informație referitoare la activitatea frauduloasă, documentelor bancare, ștampile, înscrisurilor de ciornă, mărfurilor fără acte de proveniență, ce demonstrează activitatea desfășurată ilegal, mijloacelor bănești obținute în rezultatul realizării mărfurilor. Prin procesul-verbal de percheziție din 16 mai 2015 efectuat în biroul de serviciu nr. 313 a ofițerului de urmărire penală Iurii Cocîrlă au fost descoperite și ridicate - copia certificatului de înmatriculare provizoriu, contract de locațiune dintre Iurii Cocîrlă și Oleg Naboca, procură, printer de model „Canon”, un procesor.

Iar, prin dispoziția nr. 88 din 21 mai 2015 privind formarea comisiei de deschidere a biroului de serviciu a OUP Cocîrlă Iurii, drept scop ridicarea cauzelor penale aflate în gestiune, pentru transmiterea altor OUP în legătură cu arestarea ultimului s-a dispus: A forma comisia în componența șef adjunct SCAUP DP mun. Chișinău - D. Vasiloii, ofițer de urmărire penală a SCAUP DP mun. Chișinău - G. Smochină, V. Bejenari și inspectorului inferior al Secretariatului al DP mun. Chișinău, Natalia Iachim cu scopul deschidere a biroului de serviciu a OUP Cocîrlă Iurii, drept scop ridicarea cauzelor penale aflate în gestiune, pentru transmiterea altor OUP în legătură cu arestarea ultimului.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 21 ianuarie 2016 s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod Penal, pe faptul delapidării averii străină, adică a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari, de la agenții economici „SRL „Unicafe” și SRL „Edero Trio” de către ofițerul de urmărire penală al Direcției de poliție a mun. Chișinău, Iurii Cocîrlă.

Prin rechizitoriu, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, iar prin ordonanța de modificare a învinuirii din 11.10.2018 s-a dispus

modificarea învinuirii în instanța de judecată în privința inculpatului Iurii Cocîrlă, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În contextul învinuirii incriminate inculpatului în comiterea infracțiunii „delapidarea averii străine”, instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatului fapta prejudiciabilă exprimă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere a mijloacelor bănești și a obiectelor ridicate de către Iurii Cocîrlă de la SRL „Edera Trio”, SRL „Unicafe”, SRL „Pro Fortes”, ca rezultat al percheziției efectuate în cadrul cauzei penale gestionate de inculpat.

În acest sens, instanța de apel a reținut că acuzarea de stat și-a întemeiat acuzațiile, iar instanța de fond a reținut actele întocmite în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 din data de 21.05.2015 și din data de 10.06.2015.

La aprecierea pertinentei, concludenței, utilității acestor acte, în vederea demonstrării vinovăției inculpatului Iurii Cocîrlă în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că actele întocmite în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 din data de 21.05.2015 și din data de 10.06.2015, au fost întocmite anterior dispunerii începerii urmăririi penale în prezenta cauză penală (ordonanța de pornire a urmăririi penale 21 ianuarie 2016) și nu au fost dispuse în legătură cu învinuirea în prezenta cauză penală, or, acestea au avut drept scop ridicarea cauzelor penale aflate în gestiunea ofițerului de urmărire penală - Iurii Cocîrlă, pentru transmiterea altor ofițeri de urmărire penală, în legătură cu arestarea ultimului, pe altă cauză penală.

La fel, instanța de apel a subliniat faptul că actele adoptate în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 și din data de 10.06.2015 au fost întocmite după arestarea inculpatului la data de 16 mai 2015.

Astfel, instanța de apel a constatat că prin actul întocmit în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 în scop de ridicare a cauzelor penale din gestiunea OUP Iurii Cocîrlă pentru transmiterea altor OUP din 21.05.2015 ora 10:35 membrii comisiei au depistat și ridicat: 23 cauze penale; materiale parvenite prin cancelaria Direcției de Poliție, mun. Chișinău; valută națională în sumă de 12 434 lei.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, poziția instanței de fond este bazată pe contradicții, care nu au fost elucidate de către acuzatorul de stat și au fost neglijate de către instanța de fond, or, după cum a fost constatat supra, prin procesul-verbal de percheziție din 16 mai 2015 efectuat în biroul de serviciu nr. 313 a ofițerului de urmărire penală Iurii Cocîrlă au fost descoperite și ridicate - copia certificatului de înmatriculare provizoriu, contract de locațiune dintre Iurii Cocîrlă și Naboca Oleg, procură, printer de model „Canon”, un procesor, or, careva mijloace bănești nu au fost depistate, deși conform încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 mai 2015, s-a admis demersul procurorului și s-a autorizat efectuarea percheziției în biroul de serviciu al lui

Iurii Cocîrlă în scopul depistării și ridicării mijloacelor bănești obținute în rezultatul realizării mărfurilor.

Iar, la 21 mai 2015 atunci când a fost întocmit primul act în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015, membrii comisiei au depistat în biroul inculpatului Iurii Cocîrlă mijloace financiare în sumă de 12 434 lei, or, în privința acestor surse bănești apar dubii rezonabile referitor la proveniența acestora, în contextul în care, inculpatul Iurii Cocîrlă a fost reținut la data de 16.05.2015, respectiv, de la data efectuării percheziției - 16.05.2015 și până la data în 21.05.2015 inculpatul nu a avut acces la biroul de serviciu al acestuia, iar instanța de fond nu a elucidat aspectul dat, nu a ținut cont de faptul că inculpatul a fost arestat la data de 16.05.2015 și deci apar dubii rezonabile referitor la apariția acestor mijloace bănești. Or, din declarațiile martorului Galina Smochină, care a făcut parte din membrii comisiei create în baza dispoziției cu nr. 88 din 21 mai 2015 rezultă că a fost descuiat biroul, au intrat în birou, au fost ridicate careva cauze penale și materiale de pe masa de lucru și o parte din safeu, careva mijloace bănești. Totodată, au fost supuse numărării și mijloacelor financiare, au fost supuse la nominal. Toate actele depistate au fost duse la șeful adjunct - Dinu Vasiloii. Nu au fost ridicate toate actele vizualizate. Scopul inițial a fost de a ridica cauzele penale. Inițial au fixat cu manuscris de mână, un act semnat de toți membrii comisiei. La actul respectiv, nu își amintește să fi fost înscris nominalul. În act este indicată suma care a fost ridicată. Ulterior, a apărut necesitatea de a mai intra în birou de a mai descoperi careva acte procedurale. Respectându-se procedura au mai intrat în birou întocmind din nou un astfel de act efectuându-se un control mai minuțios. A mai fost depistată și de acea dată o sumă de bani, care avea lângă ea o notiță cu privire la nominal. I s-a memorizat faptul că mijloacele financiare se aflau într-o cutie, dar nu își amintește prima dată sau a două oară. La fel cele depistate au fost transmise dlui Vasiloii în birou. Suma depistată în total nu depășește 20 000 lei. Bancnotele au fost descrise după nominal.

În ceea ce privește declarațiile martorului Oleg Naboca, pe care instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare, instanța de apel le-a apreciat drept declarative și pe alocuri ipotetice, or, martorul a declarat în mod general precum că Iurii Cocîrlă de câteva ori i-a dat sume bănești. A fost în biroul din str. Tighina,6, banii au fost luați din safeul care se afla în birou, erau bancnote de 100, 200 lei, din câte ține minte. În safeu erau mulți bani și l-a întrebat pe Iurii Cocîrlă de unde atâția bani, la crea acesta i-a comunicat că are un dosar penal, dar nu ține minte denumirea, însă, instanța de apel nu poate constata o legătură directă dintre aceste declarații și învinuirea adusă inculpatului, or, în caz contrar instanța de apel ar fi în situația de a accepta presupuneri că, și anume că banii care au fost dați de inculpat sunt anume acei bani care ar fi fost ridicați de la părțile vătămate.

Tot cu referire la declarațiile martorului Oleg Naboca, instanța de apel a constatat că asupra acestora planează dubii referitor la veridicitatea acestora, anume reieșind din relațiile de ordin „civil” dintre martor și inculpat, or, la materialele cauzei este anexat titlul executoriu eliberat de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 21 februarie 2016 prin care s-a dispus încasarea de la Oleg Naboca în beneficiul lui Iurii Cocîrlă suma de 55 500 lei, cu titlu de datorie aferentă contractului de locațiune din 10 aprilie 2015, precum și reieșind din faptul că ambii au calitate de inculpați pe o altă cauză penală.

La fel, instanța de apel a conchis că, prima instanță și-a întemeiat concluzia despre condamnarea inculpatului în baza declarațiile martorului Igor Harghel care a indicat că cauza penală nr. 2014232 a primit-o în gestiune la data de 28.05.2015, cauza penală era aranjată fără acte, documente sigilate. Făcând cunoștință cu cauza penală s-a stabilit că în cadrul urmăririi penale erau ridicate mijloace bănești de la două întreprinderi. Nu cunoște exact sumele care au fost ridicate, dar în procesul-verbal sunt indicate. S-a stabilit că lipsesc mijloace bănești și un hard-disc. S-a adresat la șef pentru a stabili dacă sunt corpuri delict pe cauza penală, respectiv i-a fost prezentat un act de inventariere întocmit de organul de urmărire penală prin care au fost ridicate cauzele penale care se aflau în biroul lui Iurii Cocîrlă împreună cu documentele aflate la dumnealui. A fost informat că lipsesc mijloace bănești și purtătorul de informații, la care a informat conducătorul municipiului Chișinău. Aproximativ peste 1-2 luni a fost chemat la Procuratura pentru Combaterea Criminalității privind mijloacele bănești și purtătorul de informații. Până la el, cauza penală a fost gestionată de ofițerul Iurii Cocîrlă.

Însă, instanța de apel analizând și apreciind declarațiile martorului Igor Harghel a constatat că declarațiile acestui martor nu sunt pertinente în vederea înlăturării dubiilor care aplanează asupra învinuirii înaintată inculpatului Cocîrlă Iurii, or, în sensul dat, urmează a se sublinia faptul că dosarele penale care i-au fost repartizate martorului au fost transmise de către conducerea organului de urmărire penală și nu de către inculpatul Iurii Cocîrlă, care la data de 16 mai 2015 a fost arestat, iar deschiderea biroului, ridicarea dosarelor penale și transmiterea acestora altor colaboratori au fost efectuate în lipsa inculpatului.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că, martorul Dumitru Căpățînă a indicat că a efectuat percheziții la domiciliul și în biroul de serviciu al lui Iurii Cocîrlă, iar în timpul percheziției în baza ordonanței de ridicare, a ridicat un hard- disc, sticuri și posibil careva CD-uri. Din oficiu după câte ține minte i se pare că a fost ridicat și printerul. În timpul percheziției se afla Iurii Cocîrlă, care la acel moment activa în cadrul Direcției de Poliție în calitate de ofițer de urmărire penală, la et. 2 la Direcția de Poliție, str. Tighina 6, mun. Chișinău. Percheziția a fost efectuată într-o zi de sâmbătă, iar Iurii

Cocîrlă nu se afla în mun. Chișinău și s-a solicitat să se prezinte la fața locului. Pe timp de vară era când s-a efectuat percheziția, cu aproximativ doi ani în urmă. În biroul lui Iurii Cocîrlă nu au fost depistate și nici nu erau mijloace financiare.

Astfel, cu referire la declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel nu a stabilit că, prin aceste probe se confirmă că inculpatul Iurii Cocîrlă a comis fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere a bunurilor părților vătămate, or, prin declarațiile martorilor Tatiana Tichem și Dumitru Camerzan se atestă procedura de percheziție și ridicare, prin declarațiile martorilor Galina Smochină și Natalia Iachim se atestă procedurile de inventariere în biroul inculpatului, iar prin declarațiile martorului Igor Harghel se atestă că ultimul a primit cauza penală în gestiune și a raportat imediat despre lipsa bunurilor.

Instanța de apel a subliniat că, la data de 10.06.2015 s-a efectuat o nouă cercetare a biroului lui Iurii Cocîrlă, fapt constatat prin actul întocmit în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 în scop de ridicare a documentelor și alte materiale din gestiunea ofițerului de urmărire penală Iurii Cocîrlă pentru transmiterea OUP al SUPCE din 10.06.2015. Astfel, având în vedere rezultatele efectuării acțiunii procesuale de percheziție din 16 mai 2015 efectuat în biroul de serviciu nr. 313, rezultatele consemnate în actul întocmit în baza Dispoziției nr. 88 din 21.05.2015 în scop de ridicare a cauzelor penale, a documentelor și alte materiale din gestiunea OUP Iurii Cocîrlă pentru transmiterea altor OUP din 21.05.2015 și din 10.06.2016 atestă că în biroul de serviciu nr. 313 al inculpatului Iurii Cocîrlă la toate aceste trei acțiuni au fost depistate și ridicate materiale, cauze penale și sume bănești, care fie nu au fost depistate în acțiunea inițială a acțiunii de percheziție din 16 mai 2015, fie au fost depistate la 21.05.2015. Or, în contextul în care după efectuarea acțiunii de percheziție din 16 mai 2015, inculpatul a fost deținut în stare de arest în custodia statului, instanța de apel nu reținut ca fiind întemeiată și probată prin probe pertinente, concludente, veridice și certe învinuirea incriminată inculpatului precum că dânsul a comis fapta prejudiciabilă exprimă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere a mijloacelor bănești și a obiectelor ridicate de către Iurii Cocîrlă de la SRL „Edera Trio”, SRL „Unicafe”, SRL „Pro Fortes”, ca rezultat al percheziției efectuate în cadrul cauzei penale gestionate de inculpat, atât timp, cât acuzatorul de stat nu a prezentat probe care să confirme că în biroul de serviciu al inculpatului nu au pătruns alte persoane, decât membrii comisiei, în cadrul cercetării judecătorești fiind stabilit faptul că cheile de la birou se aflau la șef sau la Victor Bejenari.

În acest sens, instanța de apel a constatat dubii rezonabile care planează asupra învinuirii și care nu au fost elucidate prin probele administrate de acuzatorul de stat, mai mult ca atât, probele administrate la caz prezintă o presupunere a faptului că

inculpatul ar fi însușit ilegal, prin sustragere bunurile părților vătămate, iar în temeiul art. 8 Cod procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului Cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatului Iurii Cocîrlă i s-a incriminat faptul că *„având scopul însușirii mijloacelor financiare și obiectelor sus indicate, care i-au fost încredințate în administrare în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare, expuse mai sus, întocmite de el însuși, adică i-au fost încredințate în baza unui titlu, precum și conform exercițiului funcției, folosindu-se de situația sa de serviciu, deși conform prevederilor art. 159 alin. (4) Cod de procedură penală, era obligat ca, imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, cardurile, alte instrumente de plată, valorile mobiliare, obligațiile, recunoscute drept corpuri delictive, să le transmită spre păstrare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat conform procedurii stabilite, acesta nu a transmis mijloacele financiare spre păstrare conform prevederilor legale, dar le-a lăsat spre păstrare în biroul de serviciu, situat în mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 6”*. Reieșind din învinuirea înaintată prin rechizitoriu inculpatului instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat a imputat inculpatului faptul că nu a acționat în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, cardurile, alte instrumente de plată, valorile mobiliare, obligațiile, recunoscute drept corpuri delictive, să le transmită spre păstrare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat conform procedurii stabilite.

În acest sens, instanța de apel reținut că acuzatorul de stat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (2), lit. d) Cod penal - *„delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile, săvârșită cu folosirea situației de serviciu”*, iar în acest sens, instanța de apel a subliniat că fapta prejudiciabilă a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, exprimă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere nu poate fi realizată prin admiterea unor derogări de la prevederile Codului de procedură penală, în speță, conform învinuirii - art. 159 alin. (4) Cod procedură penală, care atrage după sine posibilitatea unei încadrări juridice în baza unor alte norme penale, or, aceasta nu presupune în mod obligatoriu că a avut loc fapta de însușire ilegală, adică de sustragere.

Tot în contextul elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. d) Cod penal, instanța de apel a menționat că în cazul infracțiunii „delapidării averii străine” obiectul material al infracțiunii - bunurile părții vătămate sunt încredințate de către o altă persoană în administrarea făptuitorului. Or, în speța dată, instanța de apel a stabilit că reprezentanții părților vătămate nu au încredințat bunurile în administrarea inculpatului Iurii Cocîrlă, aceste bunuri fiind ridicate contrar voinței acestora în cadrul acțiunilor procesuale de percheziție și ridicare efectuate în cadrul cauzei penale, totodată, între inculpat și părțile vătămate nefiind stabilite careva relații de muncă, colaborare, etc.

În ceea ce privește argumentele părții apărării potrivit cărora pentru stabilirea adevărului apărarea a solicitat audierea martorilor Vasiloii Dinu, Ion Petraru, Sergiu Carpov și Meaun Ion, de la care acuzarea a renunțat, însă părții apărării i s-a refuzat audierea acestora, instanța de apel a notat că deși, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, totuși refuzul instanței de a audia martorii apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării ridică problema respectării dreptului la apărare, respectiv, dreptul la un proces echitabil. În acest sens, instanța de apel reține că în temeiul art. 6 paragraf 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, că orice acuzat are, în special, dreptul: c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

În baza raționamentelor expuse supra, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume, acuzatorul de stat nu a demonstrat că inculpatul a comis fapta prejudiciabilă exprimă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere a mijloacelor bănești și a obiectelor ridicate de către Iurii Cocîrlă de la SRL „Edera Trio”, SRL „Unicafe”, SRL „Pro Fortes”, ca rezultat al percheziției efectuate în cadrul cauzei penale gestionate de inculpat, or, probele oferite de partea acuzării sunt afectate de dubii și presupuneri, instanța de apel urmându-se a se mulțumi doar cu presupunerea că inculpatul Iurii Cocîrlă a însușit ilegal, a sustras bunurile părților vătămate, ceea ce însă contravine principiilor ce guvernează desfășurarea procesului penal și respectarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia ca prima instanță își întemeiază sentința de condamnare a inculpatului doar pe presupuneri, iar în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal urmează a fi achitat, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1), pct. 2) raportat la art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, nu a supus analizei și aprecierii argumentele invocate de acuzatorul de stat în cererea de apel formulată împotriva sentinței instanței de fond.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Rodion Tocan în numele părților vătămate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2019, l-a respins ca fiind nefundat și a menționat că părțile vătămate sunt în drept să inițieze o procedură separată, în ordinea procedurii civile, privind încasarea de la partea civilmente responsabilă Inspectoratul General al Poliției al MAI RM suma prejudiciului material în valoare de 84 120 lei în beneficiul SC „Edera Trio” SRL, SC „Unicafe” SRL și suma de 1040 lei în beneficiul SRL „Pro Fortes”.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurori care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorii susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și faptul că dispozitivul deciziei contravine părții descriptive, or, instanța își motivează poziția potrivit că, în această cauză penală nu există faptul infracțiunii, iar contradictoriu indică și lipsa elementelor infracțiunii imputate.

De asemenea, procurorii remarcă că, instanța de apel și-a depășit atribuțiile, or, în motivarea deciziei se expune și asupra altor mijloace bănești care nu fac obiectul cauzei penale date.

Astfel, recurenții susțin unanim că, instanța de apel a pronunțat o decizie contradictorie, iar motivarea acesteia este una neclară.

5.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate RL „UNICAFE”, SRL „Aldora Art”, SRL „Edera Trio”, SRL „Pro Fortes”, prin care solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

Întru susținerea celor solicitate, recurentul menționează că, instanța de apel a pronunțat o decizie contradictorie, iar dispozitivul deciziei contravine părții descriptive. Astfel, instanța de apel achită inculpatul din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, însă respinge acțiunea civilă înaintată sub

aspectul că nu a fost constatată existența faptei incriminate inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 387 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei și ținând cont de opiniile avocatului Ion Vizdoga și inculpatului Iurii Cocîrla expuse în referințe, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acestea urmează a fi admise, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursurilor deferite judecății se constată că atât procurorul, cât avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate, își întemeiază recursurile pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând decizia instanței de apel prin aceea că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal lărgit subliniază că, recurenții critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate

da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit deciziei recurate instanța de apel a casat sentința primei instanțe prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, și a rejudecat cauza pronunțând o sentință de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Analizând hotărârea instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a indicat temei de achitare precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Așadar, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, instanța de apel a indicat un șir de concluzii cum ar fi „(...) *a conchis lipsa la materialele cauzei probe pe care s-a bazat învinuirea (...) acuzarea nu a prezentat probe convingătoare care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului (...) probele administrate la caz prezintă o presupunere a faptului că inculpatul ar fi însușit ilegal, (...) or, aceasta nu presupune în mod obligatoriu ca a avut loc fapt fapta de însușire ilegală*” ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie enunțată în partea dispozitivă și descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond (vezi f.d. 120-122, vol. IV).

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel își întemeiază poziția pe faptul că probele prezentate în respectiva deciziei nu demonstrează prezența elementelor infracțiunilor imputate, indicând că „(...) *nu -sa dovedit intenția inculpatului, latura obiectivă și urmările prejudiciabile, astfel nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare a averii străine*” ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile instanței în partea descriptivă finale(vezi f.d. 122, vol. IV).

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Iurii Cocârlă, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” și „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză

prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozițioului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*vezi cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

Totodată, Colegiul penal lărgit subliniază că, instanța de apel eronat după o hotărâre de condamnare pronunță o hotărâre de achitare și fără să audieze din nou martorul Oleg Naboca indică în partea descriptivă următoarea concluzie „*În ceea ce privește declarațiile martorului Oleg Naboca, pe care instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare, instanța de apel le-a apreciat drept declarative și pe alocuri ipotetice*”, or, în temeiul art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Astfel, este inadmisibil ca o instanță de apel să își întemeieze concluziile altele decât instanța de fond pe aceleași declarații date de martorul Oleg Naboca care au fost cercetate în ședința instanței de fond și care au stat la baza condamnării inculpatului, fără a audia din nou martorul și a pronunța o sentință de achitare.

Rezumând cele menționate mai sus, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlătore erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Valentina Bradu și procurorul în Procuratura pentru combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Corneliu Popescu și de către avocatul Radion Tocan în numele părților vătămate SRL „UNICAFE”, SRL „Aldora Art”, SRL „Edera Trio”, SRL „Pro Fortes”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Cocîrlă Iurii XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac. Pronunțată integral la *06 august 2020*.

Președinte

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu